

rědnie pschistoj, wono jo zeŕne a luboŕne, kaž jadnogo hobmyŕlezego muŕa; jogo wozy stej welifej a bytŕchnej. We marŕŕanu jo won zaŕchny, we napominaniu pschijaŕny; won ŕe ŕazarŕyjo, kaž ŕe zeŕnemu muŕoju pschibluŕcha. Ssmějuzego jogo nějo nichten wizel; huplafany paŕ jo won zesto. Wele won nepoweda, zoŕ paŕ groni, to jo ŕŕhute a pschima do hutŕchoby.

Tate piŕmo jo ŕe namakało we Romŕkich chronikach, do kotrychŕ ŕe ŕchynno napischo, zoŕ kuŕde lěto ŕe woŕebnego ŕtańo.

2. Hulizeńe wot tog hubegńeńa Marije a Josepa ŕ tym ŕiŕchetkom Jeŕuŕom do Egyptoŕŕeje.

Sŕwěty Matthäus hulizujo we drugem ŕtańe ŕwojog evangelia, aŕ janzel togo ŕněŕa ŕe Josepoju ŕjawi we ŕni a zaŕcho ŕ němu: Stań gorěj, wesmij to ŕiŕchetko a jogo maŕch ŕ ŕebe a hubegaj do Egyptoŕŕeje a woŕtań tam aŕ ŕchi budu kaŕaŕch, dy deŕŕch ŕaŕej pschisŕch. Pscheto ŕjawně jo, aŕ Herodes to gole zo huŕmerŕisŕch. A won ŕtanu, weŕe to gole a jogo maŕch ŕ ŕebe a zeŕcho do Egyptoŕŕeje. Ga pschize won do welizŕeje gole, we kotrejŕ ŕe mozny rubjaŕnik gorějzarzaŕcho, ŕ měńom Cato, ŕeńŕ juŕo welich luŕi beŕcho hobrubnuł. Ten huŕtozy ŕe ŕwojimi pomoznikami, łapi Josepa a Mariju a wezeŕcho jeju na jedno ŕatawjone měŕto, zoŕ togo rubjaŕnika ŕeńŕka beŕcho, tej pschifaŕaŕcho won, aby jeju kradu hobwachowała, aby potom nozy